

РЕШЕНИЕ

№ 5146

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **4247** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от П. К. И. срещу
РЕШЕНИЕ от 17.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ, 15-ти състав по нахд № 19896/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон и съдопроизводствените правила. Поддържа, че в хода на
административно-наказателното производство не е бил запознат с всички събрани
доказателства, не са обсъдени неговите възражения, допуснато е нарушение по см. на
чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН и по същество не е извършено вмененото му нарушение по см. на
чл.61 ал.1 КТ във вр.чл.1 ал.2 КТ.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено
обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено
наказателно постановление № 23-2303327 от 12.08.2011г., издадено от директора
на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място].

Ответникът по касационната жалба -Директор на Дирекция „Инспекция по
труда"-гр.С. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за
неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 17.02.2012 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав по нахд № 19896/2011 г. е ИЗМЕНИЛ наказателно постановление № 23-2303327 от 12.08.2011 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.61, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от КТ., като е намалил размера на същата на 1 500 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. М. Ц. и свидетелите П. Г. Й. и П. В. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на атакуваното НП не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и категорично се установява извършването на нарушението по см. на чл.61 ал.1 КТ във вр. чл.1 ал.2 КТ. Прието е, че размера на имуществената санкция следва да бъде намален на 1 500 лева, като са отчетени основанията по см. на чл.27 ал.2 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 15-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 25.05.2011г. при извършила проверка в обект „павилион за продажба на вестници", находящ се в [населено място], [улица]е било констатирано, че не са уредени като трудови правоотношенията при предоставяне на работната сила, като не е сключен трудов договор с лицето П. В. К. на длъжност „продавач" преди постъпването ѝ на работа.

Нормата на чл.61, ал.1 КТ въвежда императивно задължение за двете равнопоставени страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работника на работа. Едновременно със сключването на писмен трудов договор (чл.62, ал.1 КТ) работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на НАП (чл.63, ал.1 КТ). По аргумент от разпоредбата на чл.63, ал.3 КТ работникът постъпва на работа в едноседмичен срок от получаване на тези документи. Съдържанието на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в нормата на чл.66, ал.1 КТ - място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнителни възнаграждения,

продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор се установяват от собственоръчно попълнена от П. В. К. декларация от 25.05.2011г. – място на работа, длъжност „продавач“, работно време от 7.00 часа до 17.00 часа и почивен ден - неделя. В този смисъл представения договор за търговска помощ от 01.05.2011г. с предмет „продажба и разпространение на вестници и списания в обект на [улица] срещу възнаграждение, представляващо % от реализирания търговски оборот прикрива трудов договор, със сключването му се заобикаля КТ, поради което не следва да се кредитира като действителен. Отговорността на работодателя в пълна степен може да бъде ангажирана за неизпълнение на задължението му по чл.61, ал.1 КТ да сключи трудов договор с работника преди постъпването му на работа. Доколкото е икономически по-силната страна безспорно лицето, ангажиращо волята на работодателя – търговско дружество, следва да носи отговорност за липсата на трудов договор с физическо лице, което е заварено да изпълнява характерна трудова дейност на 25.05.2011г. В този смисъл доводите на районния съдия са правилни, обосновани, задълбочени и изведени при напълно изяснена фактическа обстановка, водеща до доказаност на извършеното нарушение по чл.61 ал.1 КТ във вр. чл.1 ал.2 КТ. Ето защо не е налице – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН за касиране на съдебния акт.

Обжалваното НП № 23-2303327/12.08.2011г. е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1 б. «а» във вр.ал.2 ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало управителя на [фирма] П. К. И. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Извършването на нарушение по чл.61, ал.1 КТ се установява от показанията на актосъставителя С. М. Ц., които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както и от приложените писмени доказателства.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 17.02. 2012г. на СРС, НО, 15 състав е правилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 17.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 15-ти състав по нахд № 19896/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.